

РЕШЕНИЕ

№ 112

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.03.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Миглена Недева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора ВЕРГОВ, като разгледа дело номер **707** по описа за **2011** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 13.08.2010 г. по н.а.х.д. № 608 / 2010 г., Софийски районен съд, НК, 7 състав е отменил Наказателно постановление /НП/ № 17 от 19.12.2009 г., издадено от Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – С., с което на В. И. М. е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лв. на основание чл.64, ал.1 от Закона за защита на животните /ЗЗЖ/ за нарушение на чл.21 от същия закон.

Постановлението е отменено с мотив, че по делото не се установява изпълнение на фактическия състав на нарушението по чл.21 от Закона за защита на животните

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – С., в която моли решението да бъде отменено като неправилно, поради противоречие с материалния закон.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител, оспорва същата и моли решението да бъде потвърдено.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна и решението следва да бъде отменено.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, от надлежна страна и в законоустановения срок.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото писмените такива, представени с наказателното постановление, и е приел всички посочени от страните в процеса, съответно е разпитал петима свидетели. Пред настоящата съдебна инстанция не са представени нови от допустимите по чл.219 от АПК писмени доказателства.

Настоящият състав не споделя мотивите на обжалваното решение относно това, че установяването „самоличността на Т.“ и по-точно на конкретните родови и видови белези на маймунката, е от значение за прилагане на състава на нарушението по чл.21 от ЗЗЖ. Вярно е, че за доказване на обстоятелствата, отбелязани в акта, че животното е „мъжки екземпляр от род Chlorescebus /зелена морска котка гриветка/” са необходими специални знания, и при липсата му към момента на водене на съдебното следствие те не биха могли да бъдат потвърдени. В същото време, както от писмените доказателства по делото, така и от разпита на петимата свидетели по безспорен начин се установява, че животното е именно маймуна, за преценката на което обстоятелство не се изискват никакви специални познания.

Забраната на чл.21 от ЗЗЖ и в редакцията на разпоредбата към съставяне на АУАН, и в настоящата ѝ редакция с последните изменения от ДВ, бр.92 от 2011 г., не е насочена към конкретни видове маймуни, а е широка – по отношение на всички видове животни от разред примати, каквито са както полумаймуните, така и маймуните. При горното, след като по делото е безспорно установено, че Т. е бил вид маймуна, т.е. примат, забраната на чл.21 от ЗЗЖ е приложима.

В същото време, за да бъде ангажирана отговорността на конкретно физическо лице, следва фактът на извършване на нарушението, неговият извършител и вината му да бъдат безспорно установени / арг. от чл.53, ал.2 от ЗАНН/.

И настоящият състав споделя съображенията на СРС, че по делото не са събрани достатъчни и безпротиворечиви доказателства за изпълнение на конкретното изпълнително даяние, за което е наложено наказанието – „отглеждане” на маймунката и за неговия извършител, собственикът на заведението В. И. М..

Показанията на свидетелите – „очевидци”, както касаторът определя актосъставителят и останалите двама служители на РИОСВ – С., установяват единствено, че при проверка е била открита маймуна в тоалетната на заведението, което не доказва извършване на изпълителното деяние „отглеждане”, правилно определена от СРС като постоянна дейност по обгрижване, изхранване и задоволяване на нуждите на животното, нито на това място – заведение за обществено хранене, а не жилище, нито от конкретното лице, сочено за извършител, което дори към момента на извършване на проверката не е било там.

Показанията на останалите двама свидетели за това, че животното е било оставяно за

по няколко часа на ден в градинката на заведението от единия от свидетелите – гражданин от ромски произход, който връзвал маймунката там, докато си върши някаква работа, поставя под съмнение констатацията по акта и съответно наказателното постановление, че става въпрос за отглеждане на маймунката на това място и от собственика на заведението.

Правилно при постановяване на обжалваното решение съдът е отчел, че при липсата на безспорни доказателства за факта на извършване на описаното нарушение от наказаното лице и предвид показанията на двама свидетели в обратна насока наказателното постановление не може да бъде потвърдено.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е мотивирано, съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК.

Поради съвпадане на крайния извод на настоящата съдебна инстанция с този на СРС, касационната жалба следва да бъде оставена без уважение и постановеното решение да бъде оставено в сила.

На основание чл.221, ал.1 и ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 13.08.2010 г. по н.а.х.д. № 608 / 2010 г. на Софийски районен съд, НК, 7 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.